

ובמסכת כתובות, דף קי:

"שלש ארצות לנויאן: יהודה, ו עבר הירדן, והגליל; אין מוציאין מעיד לעיר ומוכרך לכרכך, אבל באotta הארץ מוציאין מעיר לעיר ומוכרך לכרכך".
① אמר ר' רשות

"שלוש ארצות לנויאן - שלוש ארצות הן בארץ ישראל חלוקות לעניין נשואין אישہ שם נשא אישہ באחת מהן איינו יכול לכופה לילך אחריו מארץ אל ארץ".
② יש לצ"ן, שגם כאן רשות מקפיד לומר - 3 ארצות הן בארץ ישראל.

ובמסכת נדרים דף כב,

עללא במשקה לאדרעה דישראל איתלו ליה תרין בני הוויא בהדריה, קם חד שהטיה לחבריה, אמר ליה לעולא: יאות עברי? אמר ליה: אין, ופרע ליה בית השחיטה. כי אתה לקמיה דרבנן, אמר לו: דלמא חס ושלום אחיזקי ידי עברי? אמר לו: נפשך הצלה. קא תמה רבנן: מכדי כתיב ונתן ה' לך שם לב רוגז בבל כתיב! אמר לו: ההוא שעתא לא עברינן ירדנא".
③ והר"ן מפרש

④ "ההוא שעתא לא עברינן ירדנא - ו עבר הירדן לא נתקדש להבאת העומר ולמקצת קדושות".
(אבל ברור שעבר הירדן - ארץ ישראל!).

כוסטה, דף ז עמוד ב

"תנו רבנן: אומר לפניה דברים של הגודה ומעשים שאירעו בכתובים הראשונים, כגון: (איוב טו) "אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם, יהודה הודה ולא בוש", מה היה סופו? נחל חי הולם הבא; רואבן הודה ולא בוש, מה היה סופו? נחל חי הולם הבא. ומה שכрон? מה שכрон? כדקה אמרנן: אלא מה שכрон בעולם הזה? (איוב טו) "להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם".
ו רשות מפרש

⑤ "להם לבדם נתנה הארץ - יהודה זכה למלכות. ביחסpta דברכות (פרק ד) רואבן נטל חלק תחילה בארץ עבר הירדן".

ואם כן, הנהלה הראשונה היא החשובה, ואף על פי שהיא מעבר הירדן, היא ארץ ישראל!

⑥ ש"ס דף יד עמוד א

דרש רבי שמלאי: מפני מה נתואה משה רבנו ליכנס לארץ ישראל? וכי לאכול מפירה הוא צריך? או לשבעו מטבחה הוא צריך? אלא כך אמר משה: הרבה מצות נצטוין ישראל ואין מתקייםין אלא בארץ ישראל, אכnes אני לאין כדי שיתקיימו قولן על ידי; אמר לו הקב"ה: כלום אתה מבקש אלא לקבל שכור, מעלה אני עלייך כאילן עשייתם, שנאמר: (ישעיהו נג) לבן אchalk לו ברכבים ואת עצומים יחולק שלל תחת אשר הערה למות".
⑦ ה"משך חכמה" בשם הר"ם (בדברים יא, לג)

"וזאי מקשה, הלא ישיבת ארץ ישראל עשה היא עצמה! יעווין שם. ולא קשה מיד, דלפי זהبني גד ובני רואבן לא יקימי מצות ישב ארץ ישראל, ובבודאי אינו כן, דקימיו גם בארץ סיכון וועוג מצווה זו, שזה האמור מה שאמר (במדבר לג, נג) "והוורשתם את הארץ וישבתם בה". ואם כן, מדוע היה משה מבקש ליכנס לארץ, ודאי כל זמן שלא היה כיבוש וחילוק הארץ, היו מקיימים בויה ישיבת ארץ ישראל. וזה פשוט".

ביבא בתרא, דף לח, המשנה אומרת שישנם 3 ארצות לחזקת [מקרא 32]

⑧ "שלש ארצות לחזקת: יהודה, ו עבר הירדן, והגליל. היה ביהודה והחויק בגליל, בגליל והחויק ביהודה - אינה חזקה עד שהיא עמו במדינה אחת. אמר רבי יהודה: לא אמרו שלוש שנים, אלא כדי שהיא באספסmia ויחזיק שנה, ילכו ויודיעו מהו שנה, ויבא לשנה אחרת".
והרשב"ם מדגיש: 3 ארצות - בארץ ישראל".

שם, בדף נ, אמר רב יהודה אמר שמואל: כל שהראהו הקב"ה למשה - חייב במעשה. לאפוקי מי? לאפוקי קינוי, קנייז, וקדמוני. תניא, רבי מאיר אומר: נתוחאה, ערבה, ושלהאה; רבי יהודה אומר: הר שער, עמון, ומוаб; רבי שמעון אומר: ערדיסקיס, אסיא, ואספסmia".
⑩

ב"ה הלוות הארץ ישראל דף מקרות 21/

הרבشب"ם: "כל שהראהו הקדוש ברוך הוא למשה - בשעת מיתתו כדכתיב ויראהו ת' את כל הארץ את הגלעד הנמצא בעבר הירדן עד דין (דברים לד). חייב במעשר - דהム שבע עממים הכתובים בכל מקום. אבל קניי קניין וקדמוני שנתנו לאברהם אבינו בין הבתרים לא יהחיבו בעשר לעתיד לבא כשיזירם לנו לעתיד כראמר בראשית רבה. אי נמי אם כבשו י"שראל ממס אחורי מות יהושע כוון פטוריין מן המעשר דכתיב החם זאת הארץ אשר נשבעתי (דברים לד) זאת למעטוי הני שנתווספו לאברהם על השבועה כן נראה בעיני...".

הרב אמרסקי צ"ל במאמר על ארץ ישראל, מעיר שמה רבנו על הר נבו - הר בעבר הירדן, זה אומר לו להסתכל לכל היכיון, שכולם מכל הארץ - כמו שהגמרה דלעיל אומרת, ואם כן ברור שההר הזה הוא מרכז הארץ אף על פי שהוא בעבר הירדן.

בسدירין (דף יא) "תנו רבנן: על שלשה ארצות מעברין את השנה: יהודה, ו עבר הירדן, והגליל. על שתים מהן - מעברין, ועל אחת מהן - אין מעברין. ובזמן שיהודה אחת מהן - הכל שמחין, שאין עומר בא אלא מיהודה".

רש"י: "על שלוש ארצות - שלא הגיעו אביב שלהם, או הגיעו בית דין שמתאחר בהן זמן בישול פירות האילן, מעברין, שלשתן מארץ ישראל הם. על שתים מהן - אפילו על עבר הירדן והגליל - מעברין, דהו אייל וכברואך לא מטה אביב לא קרין כי חדש אביב, ועל אחת מהן - אין מעברין אפילו לא הגיעו ביהודה והגיעו בעבר הירדן והגליל - אין מעברין...".

ערכין לב "דרניא: משגלו שבט ראובן ושבט גדר וחצי שבט המנשה בטליו יובלות, שנאמר: (ויקרא כה) וקוראות דורור בארץ לכל ישביה, בזמנם שככל יושבה עלייה ולא בזמנם שגלו מקצתן; יכול היו עלייה והן מעורבין, שבט בנימין ביהודה ושבט בנימין, יהא יובל נהוג? תלמוד לומר: לכל יושבה, בזמנם שיהודה כתיקון ולא בזמנם שחן מעורבין".

חולין, דף ס "צדונים יקרו לחרמון שריון תנא: שניר ושריון - מהרי הארץ ישראלי".

7 עבר הירדן בהצרת בלוף

בחזרת בלופר לא מצוינים במפורש גבולות הארץ, אך לפי הפרוטוקולים מאז, ברור שהכוונה הייתה לגבולות התנ"ר. לאחר הצהרת בלופר, היה בעבר הירדן מנהיג שרצה להיות מלך. הוא נלחם בקרביטים (עמ' 500 בדוחים סך הכל), והם לא ידעו איך להסתדר איתו. הבריטים חיצו לויצמן לוותר על חבל הארץ זה לתקופה מוגבלת, כדי להשיג שקט אצל חבורות הבדויים ומוניגם.

הויתר הנראה של המבוגרות היהודית על עבר הירדן המזרחי
על השתלשות הענינים מספר וילאם דיפ', אחד ממצחירי הממשלה הבריטית (לקוח מתוך יומן שכתב בעניין ויתור הסוכנות על עבר הירדן)

ויצמן קרא בחפונו לישיבה את חברי, אשר רוכב וראו בחנהגו של צ'רץ'יל "בלוף". הדרך היהירה לביצוע חוקי של השינוי המוצע במעבר ההורי בארץ ישראל היהתה בתסכמה המניהות היהודית. אך ויצמן שדל ורבר אל ליבם, עד שחבריו הסכימו לבסוף, נתחתו על פסק דין מוחות מהן עצם הכנעה מושגאת ביתר.

אין כל ספק שחקל גדול ביחסו של הסכם ציוניין לצער זה הסתמן על ליאליות (נאימות) מופרחות לאינטלקטים של-DDT ותוכמם בריטניה. הגידור להם שוווי החכלה ומוניה כדי להוציא את המושלים הבריטיים ממוצקה בלובנט. אילו עמדו איתן על עמדותם, היהת כל המזימה מתבטלת. הטרופים עוד רצו בארץ ישראל, וכוחה היהודית של בריטניה באין ישראלי נמצאה בפיקוחם של היהודים.

עליהם דובר בחזרה (חזרה בלופר) בזמנם המלחמה. וזה נקודה ההשערה של הממשלה לגביהם מעמדו המדייני של עבר הירדן טיב יחסנו לאין זו".

אם כן, כל היהירה של ממלכת ירדן, היא יצירה מזויפת, שנוצרה בגלל חולשותם של המנהיגים הציוניים שהיו אז נאמנים לבריטניה. מתוך היומן רואים שהבריטים בעצם מLAGERS על היותם הטפשי הזה לצערם, רבין המשיך את הוויתור הזה - וחותם על הסכם שלום עם ירדן.

אבל הקונגרס הציוני - 13. (קאנט-יענקל) נתן ביטוי לעובדת היהודים עבר הירדן חלק מהארץ

"מתוך היהירה שארץ ישראל המזרחית והמערבית הין באמת ובפועל חטיבה אחת בבחינה היסטורית, גיאוגרפיה וכלכלה, נוון הקונגרס ביטוי לפיטה, שעתיו של עבר הירדן יקבע בהתאם לדרישות הלגיטימיות של עם ישראל".